

KRST DUCHOM

alebo

MODLITBA ZA ZNOVUVYLIATIE DUCHA SVÄTÉHO

Príd' Duchu Svätý! Príd' a naplň nás! Príd' a obnov nás!

Prečo voláme Príd' DS, keď už je tu? To isté môžeme nájsť aj v Biblii. V deň Turíc boli všetci naplnení DS, bol splnený Otcov prísľub: „*V posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem zo svojho Ducha na každé telo: vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, vaši mladíci budú mať videnia a vaši starci budú snívať sny. Aj na svojich služobníkoch a na svoje služobníčky vylejem v tých dňoch zo svojho Ducha a budú prorokovať*“ (Sk 2,17-18).

Lenže o krátky čas (po prepustení Pt a Jn z väzenia) znovu apoštoli i tí, ktorí boli s nimi, volali a boli znovu naplnení DS: „*A keď sa pomodlili, zatriaslo sa miesto, na ktorom boli zhromaždení, všetkých naplnil Svätý Duch a smelo hlásali Božie slovo*“ (Sk 4,31).

Teda **prečo vzývame DS znovu a znovu?** Lebo on vždy prichádza - a my ho vždy potrebujeme. Potrebujeme ho znovu vtedy, keď:

1. v duchovnom živote stojíme pred novou potrebou;
2. nás čaká nová služba (úloha), ktorá si vyžaduje novú úroveň milosti;¹
3. odblokovanie (reaktivovanie) sviatosti krstu a birmovania.

Tretí dôvod si vyžaduje *vyvetlenie*: Musíme si uvedomiť, že sviatosti nie sú žiadne magické rituály, ktoré fungujú mechanickým spôsobom. Ich účinnosť je ovocím spolupôsobenia Boha a človeka. Pri krste ľudským podielom je viera človeka. V prvotnej Cirkvi krst prijímali dospelí ľudia, ktorí boli pripravovaní na toto slobodné a zodpovedné rozhodnutie. Dnes pri krste deti chýba tento osobný a slobodný akt viery; viera je nahradzovaná rodičom a krstným rodičom. Taktiež ani prostredie, v ktorom vyrastajú pokrstení nie je už natoľko kresťanské, aby sa viera mohla rozvíjať. Teda *znovuvyliatie Ducha* je odpoveďou Boha na zle fungujúci kresťanský život. Človek sa totiž osobne a slobodne rozhoduje pre vieru v Boha. Ale toto *znovuvyliatie Ducha* nie je jedinou možnosťou. Existuje napr. obnova krstných sľubov pri Veľkonočnej vigílii, duchovné cvičenia, vstup do rehole či seminára, a na sviatostnej úrovni sviatosť birmovania.²

¹ Pozri R. CANTALAMESSA. *Spev Ducha*. Karmelitánské nakladateľstvá. Kostelní Vydří 2001, s. 55.

² Pozri R. CANTALAMESSA. *Co znamená křest v Duchu Svatém*. Effatha, č. 3 (VIII) 1998, s. 7-9.

Boli naplnení DS

Túto skúsenosť vyliatia DS - podľa sv. Tomáša - si nemôžeme predstavovať ako skutočný **pohyb z jedného miesta na druhé**; ako príchod DS tam, kde predtým ešte nebol. Ide o prítomnenie DS tam, kde už pred tým bol, ale už novým spôsobom. Tento nový druh prítomnosti nespôsobuje nijakú zmenu v Bohu. Zmena nastáva v človeku.³ Človek vlastne skusuje DS ako pomazanie v modlitbe (učí nás materinskej reči, ktorú sme zabudli: *Abba, Maranatha*), ako silu pri službe, ako útechu v skúškach, ako svetlo v rozhodovaní. Skôr ako si človek začne uvedomovať nejaké charizmy, tak vníma DS ako toho, ktorý ho vnútorne premieňa. Ako toho, ktorý mu dáva chuť chváliť Boha, dáva mu novú radosť, dáva mu nové chápanie Božieho slova a predovšetkým ho učí prijímať Ježiša ako svojho osobného Pána (dovoliť mu, aby on rozhodoval o všetkom v mojom živote, vyhlásiť ho za jedinečného).⁴ Dôležitým momentom je zážitok Božej lásky, jeho veľkosti i jeho prítomnosti (Otec ale Všemohúci, Všemohúci ale Otec) a s tým spojené tzv. usvedčenie z hriechov a následné pokánie (človek jasne i konkrétne vidí svoje hriechy, ktoré si dovtedy nepriznával alebo nevedomoval a koná pokánie; alebo má dlhé roky problémy s istým hriechom a zrazu zistí, že je z neho oslobodený). Najčastejším účinkom je to, že viera sa stáva konkrétnou životnou skúsenosťou.⁵ Človek v sebe objavuje veľké nadšenie a horlivosť za Božie veci, odvahu k vydávaniu svedectva. Prežíva hlboký pokoj.

Sv. Tomáš pre opísanie toho, čo sa odohráva v človeku používa slová: **prebývanie a obnova**. Hovorí, že DS v človeku prebýva takým spôsobom, že všetko v ňom obnovuje. Ide vlastne o hlbšie a skúsenostné poznanie Boha, ktorý sa sprítomňuje v duši človeka. Toto poznanie spôsobuje vrúcnejšiu lásku k Bohu, pokrok v čnosti, rozmnoženie milosti, odvahu k mučeníctvu, alebo k akejkoľvek inej náročnej veci.⁶ Túto skúsenosť môžeme opísať ako premenu človeka spôsobenú Božím zásahom. Ide o nový dotyk Boha. V Katolíckej cirkvi sa hovorí o tzv. *oživení darov Ducha Svätého*, ktoré Boh daroval kresťanovi pri krste a birmovaní. Takže má to určitý súvis so sviatosťami krstu a birmovania. Ale nie je to sviatosť. Je to mimosviatosťné pôsobenie Ducha Svätého a nemusí byť nutne spojené s darom jazykov.

---

³ Pozri F.A. SULLIVAN. *Charizmy a Charizmatická obnova*. Serafín. Bratislava 1998, s. 75-6.

⁴ Pozri R. CANTALAMESSA. *Spev Ducha*. s. 54.

⁵ Pozri R. CANTALAMESSA. *Spev Ducha*. s. 53.

⁶ Pozri STh I, q. 43, a. 6, ad 2.

Zatriaslo sa miesto

Túto skúsenosť sprevádzajú aj isté **vonkajšie prejavy - znaky**:

- Modlitba v jazykoch (Rim 8,26): bľabotanie, slová nejakej piesne a pod..
- Silná túžba plakať: Môžeš to slobodne urobiť; nemusíš sa báť, čo si o tebe pomyslia ostatní - môžu to byť slzy pokánia a ľútosti nad hriechmi, alebo slzy dojatia nad Božou dobrotou a láskou.
- Chvenie a trasenie: niekedy úplne jemné a ledva badateľné, inokedy dosť silné.
- Teplo: niekedy veľmi intenzívne, inokedy veľmi jemné; niekedy po celom tele a inokedy iba lokálne.
- Uzdravenie alebo zlepšenie psychického alebo fyzického stavu.
- Občerstvenie a posilnenie: opadne únava z človeka bez toho, že by sa za to modlil.
- Radosť a smiech: dvíhanie rúk k Pánovi, tancovanie, smiech.
- Slabosť a úľava: niekedy až „spočinitie v Duchu“- v Božej uzdravujúcej láske a moci. Stáva sa to zvyčajne po slove proroctva alebo poznania pre danú osobu. Táto osoba náhle prestane ovládať svoje svaly, nevládze stáť ani sedieť a padá na zem. Vníma všetko, čo sa robí okolo nej, ale nemôže sa zdvihnúť. Počas tohoto odpočinku sa odohráva hlboké vnútorné uzdravenie.

Tieto vonkajšie prejavy **nie sú znakom výnimočnosti** a už vôbec nie svätosti. Práve naopak, často sa prihodia veľkým hriešnikom. Prichádzajú úplne mimovoľne, ako sprievodný znak prítomnosti DS. Nespôsobuje ich priamo DS. Je to skôr reakcia nášho tela, ktoré nie je pripravené na stretnutie s DS, a preto niekedy reaguje ako studená voda pri styku so žeravým železom. Ale nie je to nič, čoho by sme sa museli báť alebo sa za to hanbiť.⁷ Na druhej strane, nemôžu byť ani našim cieľom, ani hlavným motívom chvály. Ak sa vyskytnú (predovšetkým počas vzývania Ducha), ďakujme za to, prijímajme to s radosťou, ale nerobme z toho stredobod pozornosti, našim cieľom je iba Pán Ježiš.

Pôsobenie DS je oveľa všestrannejšie a nedá sa vyjadriť na pár riadkoch.

Kritérium pravosti

Je táto skúsenosť Ducha pravá? **Kritériom pravosti vylitia Ducha je radikálna zmena života**. Ak by bol aj zážitok veľmi intenzívny, ale nenastala by zmena života, nemôžeme hovoriť o vylíati Ducha (poslušnosť DS a predstaveným, vernosť špiritualite ...).

---

⁷ Pozri R. CANTALAMESSA. *Spev Ducha*. s. 57.

„Krst v Duchu“ neznamená **pripútanie sa k nejakému táboru**, či duchovnému hnutiu. Nesmie sa spájať ani s určitým štýlom modlitby či bohoslužby⁸ (môžem prijať *krst v Duchu* a nemusím prijať ChO ako hnutie). Je to slobodný dar Boha a nikto z nás si ho nemôže naplánovať.

Praktická stránka

Táto modlitba *za znovuvyliatie Ducha* sa prevádza zvyčajne v spoločenstve. Cez spoločenstvo a modlitbu človek dospeje k osobnej viere a prijme Ježiša za svojho Pána a Vykupiteľa. Túto svoju vieru musí človek pred samotnou modlitbou jasne navonok vyjadriť pred b+s: **obnovenie krstných sľubov** (zrieknutie sa Zlého, vyznanie viery, vyhlásenie Ježiša za svojho Pána).

Samotná modlitba spočíva najprv v **modlitbe vd'aky** za danú osobu - jej doterajší život a potom v **modlitbe prosby**, aby DS, ktorého Boh už daroval vo sviatosti krstu, doslova ožil v konkrétnom človeku a premenil ho na Kristov obraz (vzývanie DS).

Modlitba sa prevádza zvyčajne **vkladaním rúk** (ale nie je to podmienkou). Toto gesto nie je žiadnym magickým úkonom, žiadnym prenášaním bioenergie a nemá nič spoločné s vkladaním rúk pri kňazskej vysviacke. Ide o vonkajšie viditeľné vyjadrenie spolupatričnosti a zjednotenia s osobou, za ktorú sa modlíme.

Môžete počuť z úst tých, ktorí sa budú modliť za vás **„Boh má pre teba pripravené veľké veci.“** - sú to veľké veci pre teba, nie pre druhého; nemusia to byť zázraky v pravom slova zmysle. Slovo, proroctvo alebo poznanie nemusím hneď pochopiť, nemusí to byť od Boha ... Môže byť (a spravidla aj je) v tom veľa ľudského. Slovo ma musí osloviť, rezonovať v mojom vnútri (Boh sa ku každému človeku skláňa podľa jeho nezameniteľnej osobnosti).

**„Ved' to prisľúbenie patrí vám a vašim deťom i všetkým, čo sú d'aleko;
všetkým, ktorých si povolá Pán, náš Boh.“ (Sk 2,39)**

Opierajúc sa o svedectvo Biblie môžeme mať aj my skúsenosť Ducha. Lebo toto **vám** znamená teraz **nám**: nás si Boh povolal, nám je daný Otcov prisľub ... Ba dokonca K. Rahner hovorí, že je to nutná ponuka zo strany Boha. Hovorí, že nie je možné popierať tieto skúsenosti, ktoré menia človeka, ktoré mu otvárajú celkom nové horizonty života, ktoré na

---

⁸ Pozri K. McDONNEL, G.T. MONTAGUE. *Rozdúchavanie plameňa*. JAS. Zvolen 1993, s. 9-10.

dlhý čas poznačujú jeho vnútorný postoj a pokojne ich môžeme pripísať účinku DS, ktorý je daný spoločenstvu v rámci skúsenosti zo spoločnej modlitby (nazvať ich krstom Ducha).⁹

Čo mám teda urobiť?

Prisvojiť si tento prísľub: môžem kedykoľvek prísť a žiadať naplnenie, ba dokonca som očakávaný ... To znamená, že nemusím čakať až budem spravodlivý, až budem dodržiavať všetky prikázania dokonale. Mám sa vierou otvoriť prijatiu DS ako daru, a nie ako odmeny ... Apoštoli nedostali DS preto, že boli horliví, ale boli horliví preto, že dostali DS. Je potrebné **prosiť**, lebo *Otec dáva Ducha tým, ktorí prosia* (porov. Lk 11,13).¹⁰

Výzva

Nechceme si teraz len pripomínať Turíce, ktoré boli pred 2000 rokmi. Chceme, aby Turíce boli dnes. Aby boli tu a teraz, a preto obnovme si krstné sľuby a poďme spoločne vzývať DS.

Spracoval: Imrich Degro

© Spoločenstvo sv. Michala Archanjela

---

⁹ Pozri K. RAHNER. *Skúsenosť Ducha. Turíčne meditácie*. MV. Prešov 1999, s. 22.

¹⁰ Pozri R. CANTALAMESSA. *Spev Ducha*. s. 198.